

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

De tant en tant, passava una

nau: (fins després, Franco)

20 maig 2021

Article d'opinió d'**Òscar Ramírez Dolcet**

El *Mar Tirreno* ens rebia amb la seva immensitat. Estàvem asseguts en una banca de pedra que regnava en un patí d'un palauet àrab que ell havia comprat anys enrere. La nostra posició era privilegiada, encisats veient aquell mantell d'aigua calma mentre el sol fugia i la foscor es menjava el cel blavós. De tant en tant, un vaixell ens travessava la mirada fixa en la llunyania, un gest que agraïem fent una calada llarga al narguil carregat amb tabac que els vells amics li portaven de l'eterna Constantinoble.

Foto feta a Madrid l'any 2014

El lent recorregut dels petroliers era la banda sonora idònia. A *Sequenze e frequenze*, peça mística composada quan jo tenia dos anys, ell ja ho preconitzava: *Io stavo sempre seduto sopra un muretto a guardare il mare, ogni tanto passava una nave* (jo estava assegut sobre un muret per veure el mar, de tant en tant passava un vaixell).

Aquell dia, amb el pas de l'última "nave" de la nit, va fer-me una confessió que em va marcar per sempre:

- Saps com vaig saber que acabariem sent amics, estimat meu? Aquell estiu del 1997 quan vas comparèixer a Granada i vas preferir prendre un cafè per parlar-me als ulls en lloc de fer-me una entrevista observant-me la cara. Allí, em vas donar la resposta.

El Franco no sabia llavors que mesos abans del meu viatge a Andalusia per conèixer-lo per primer cop en persona, aprofitant que jo treballava a la ràdio i que una tarda l'entrevistaven als estudis centrals de Barcelona, vaig trucar fent-me passar per un oient per dir-li que "tenia tant talent com nas".

Battiato, que era a Espanya promocionant el seu disc "La emboscada", va riure bona estona amb aquell atreviment que, anys després quan li vaig confessar l'autoria, va considerar una genialitat del moment. Consti que vaig esperar a explicar-li aquest detall a que es retoqués el nas, l'únic trauma visible que arrossegava. El nas se l'havia trencat jugant a futbol de petit pels carrers de la seva ciutat natal, Jonia (actualment Riposto).

Del Franco als inicis en puc dir moltes coses. Em vaig comprar els seus primers vinils el 1986 al Disc Servei de la plaça Catalunya de Reus i vaig seguir col·leccionant-los fins la meva marxa cap a Tarragona una dècada més tard. El 1997, com s'ha citat abans, el vaig conèixer durant els onze minuts que va durar aquell cafè després que acabés les proves de so del

concert a Granada. Un mes després, al Poble Espanyol de Barcelona, vaig anar al seu camerino quan va acabar l'actuació. Va ser en aquell moment quan vaig entendre que ja ens coneixíem. Em va saludar de manera efusiva, com necessitant tenir allí a algú amb qui connectava en silenci i amb la mirada.

Vàrem intercanviar correus electrònics, va preguntar-me si viatjava a Itàlia, em va avançar que tornava a Barcelona en breu i que seria bo tenir contacte perquè les persones com ell, matisant amb humilitat, necessiten persones sinceres que les facin sentir normals al seu voltant. D'aquells moments han passat 24 anys, desenes de trobades i dinars a Madrid o Barcelona, caps de setmana a la seva casa siciliana, petits viatges diversos, incomptables anècdotes, centenars de trucades i milers d'e-mails.

Abans de tot això i entre mig, en aquest quart de segle i l'època prèvia a la nostra història, el Franco ha estat un ésser especial i ple de llum, capaç només ell de crear operes com Gilgamesh (amb totes les entrades venudes un any abans de la seva estrena a l'Òpera de Roma), treballs simfònics, peces de ballet electrònic, música minimalista o el rock més contemporani. Només els genis, i ell n'era un malgrat el món encara no l'ha acabat de descobrir, són capaços de no pertànyer a cap categoria, tenen la virtut de no ser considerats cantants, músics o cantautors, surten fora del conjunt per esdevenir elements absoluts, indefinibles, insubstituïbles.

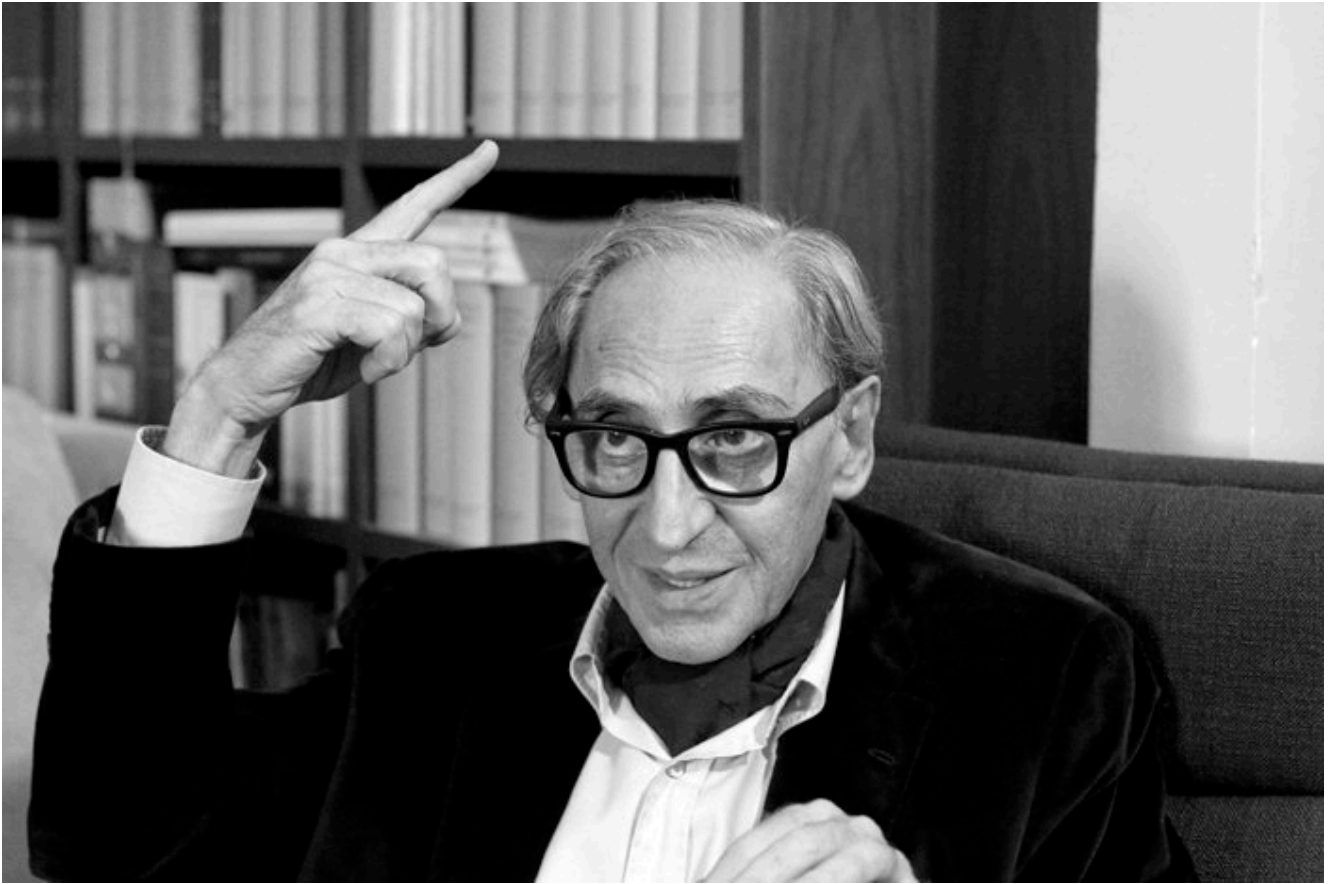

Foto feta a Madrid l'any 2014

Battiato era aquell nen que va abandonar Sicília de jove per anar a buscar-se la vida al continent, era aquell mecenes de tantes causes literàries i musicals, el pintor amb pseudònim de Suphan Barzani, el director de cinema de "Perduto amor" o "Musikanten", l'autor de desenes de llibres, el millor arranador dels últims dos segles, el místic sufí que va viure al costat d'ells, l'intel·lectual que tots els italians haguessin volgut ser. Ell, en Franco, va ser allò que tothom té a prop quan busca un reflex i mai assoleix perquè, com cantava el mestre: res és com sembla, res és com aparenta perquè res és real.

Per això se'm fa impensable repassar cadascun dels seus treballs i disciplines, de les seves col·laboracions amb altres intèrprets italians, de les seves apostes particulars per grups desconeguts i nous valors que va descobrir i impulsar. No vull fer aquest exercici humà de recompte de la feina, sobretot quan considero que l'ha deixada a mitges i

algun dia, des d'aquesta nova vida que ha començat ahir perquè ell creia en la reencarnació, seguirà fent amb un altre nom, des d'una altra ànima i amb un nou cos.

Ho cantava a *Le nostre anime*, una de les seves últimes creacions: “les nostres ànimes busquen altres cossos, a altres mons on no hi ha dolor, només pau i amor, amor”. Ho anunciava anys abans preguntant-nos “que en quedarà de nosaltres i del nostre trànsit terrestre” o afirmant que som, senzillament, res més que “pobres rierols sense font”.

Avui el Carlo, bon amic i músic que ha acompanyat al Franco els últims anys al piano, em deia que han posat sobre el seu taüt aquelles flors blanques per les que preguntava i que mai va tenir a “La cura”, una de les millors peces creades a la història de la música, considerada com la cançó més emotiva mai feta a Itàlia.

▪ “Una d’elles era teva, Òscar” afegia el Carlo.

I és aquí quan he pensat que sí, que de tant en tant passa una nau, que a cops ens travessa l'ànima un àngel i que, mentre, anem morint lentament per poder viure i sobreviure a tot això que anomenem vida. De cop he perdut molt, al meu mestre espiritual, al pare cultural, al germà emocional i a l'amic amb el nas tant gros com el seu talent.

Franco, estimat meu, sempre quedaran cosides a la meva pell les restes del teu trànsit terrestre.

Òscar Ramírez Dolcet – (amic de Franco Battiato)

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcionis omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic..](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avis legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing:
efeonce.es
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)